

Arrest

nr. 338 479 van 22 december 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 12 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 16 mei 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kirgizische nationaliteit te bezitten. In 1996 trouwde u met O. U. (...) (cgvs nr. (...)). Jullie hebben samen vier kinderen, waarvan M. (...), K. (...) en E. (...) samen met jullie hier in België zijn. Uw man werkte in Kirgizië als hoofd van de dienst ruimtelijke orde. Op 11 maart 2022 verliet uw echtgenoot de laatste keer Kirgizië omwille van problemen met D. D. (...) in verband met landkwesties. Uw man was ook politiek actief.

Op 15 april 2022 kwamen twee mannen in burger bij u thuis langs om naar uw man te vragen, u denkt dat ze van de politie waren. U kreeg een duw en viel op de grond. De dag erna ging u naar de politie om klacht neer te leggen. U diende uw schriftelijke verklaring in en de agent aan het loket zei dat het geregistreerd zou

worden. Aangezien niemand u nadien contacteerde, ging u opnieuw naar de politie om te informeren. Blijkbaar werd uw klacht niet geregistreerd. De agent van wacht zei dat u geen klacht kon indienen omdat u geen bewijzen had. De lokale wijkagent liet u ook weten dat uw klacht inderdaad nergens geregistreerd was. 27 April 2022 werd uw zoon M. (...) door drie mannen in elkaar geslagen toen hij van zijn werk onderweg was naar huis, ze vroegen naar uw man.

Omwille van de problemen kon u niet goed slapen en had u paniekaanvallen. U wendde zich tot een psychiater die u aanraadde om een tijdje te worden opgenomen, wat op 5 juni 2022 gebeurde. Op 18 juni 2022 kwamen er mensen naar uw huis om naar uw man te vragen. Uw jongste zoon K. (...) sprak met hen. Op een gegeven moment nam een van de mannen een sikkel die aan een houten balk hing en haalde ermee uit naar uw zoon, waardoor hij zijn duim verwondde. Uw zoon moest nadien een operatie ondergaan om zijn duim te redden. Begin juli 2022 verhuisden jullie naar het huis van uw moeder.

U bleef zelf opgenomen in het ziekenhuis tot begin augustus. Toen u na de ziekenhuisopname terugkeerde naar uw werk, zei uw baas dat u ontslag moest nemen. Op 5 oktober 2022 nam uw zoon K. (...) een overdosis medicatie. 14 oktober 2022 ging u naar uw huis om warme kleren op te halen. Er kwamen vier mannen langs waarvan één zeker een politieagent en ze vroegen naar uw man. Ze zeiden dat u moest meekomen naar het politiekantoor om een verklaring af te leggen. U stapte in de auto maar in plaats van u naar het politiekantoor te brengen, brachten ze u naar een afgelegen plek waar ze u sloegen, verplicht vodka lieten drinken en u meermaals verkrachtten. Iemand maakte beelden van de verkrachting en dreigde ermee ze te zullen doorsturen naar uw familie. De mannen waren ervan overtuigd dat uw echtgenoot u bepaalde bewijsstukken had gegeven of dat u wist waar deze zich bevonden. De nacht erop lieten ze u vrij. U ging langs het medische punt in uw dorp waar u de eerste medische hulp toegediend kreeg. De wijkagent werd verwittigd en u vertelde hem dat u de namen D. (...) en K. Z. (...) had gehoord. Toen de agent dat hoorde, zei hij dat hij uw verklaring niet zou afnemen. U verbleef de weken erna bij uw zus om te herstellen. U beseftte dat u nooit met rust zou worden gelaten, noch uw kinderen, en besloot dat het beter was om Kirgizië te verlaten en uw man in België te vervoegen.

Op 30 december 2022 verliet u Kirgizië met een Hongaars visum en vloog u via Turkije naar België. U kwam hier aan op 30 december 2022 en verzocht op 5 juli 2024 om internationale bescherming bij de asielinstanties.

Na uw vertrek uit Kirgizië is men nog naar u en uw man komen zoeken, zowel bij uw zus als op jullie thuisadres. De reden dat ze jullie zoeken, houdt verband met de vroegere problemen van uw man. Er werd een oproepingsbrief gestuurd naar jullie thuisadres opdat uw man zich op 13 februari 2023 zou aanbieden op het politiebureau. Bij terugkeer naar Kirgizië vreest u voor uw eigen leven en dat van uw kinderen.

Ter ondersteuning voor uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw originele Kirgizische paspoort en identiteitskaart, uw originele rijbewijs, uw originele huwelijksakte (met NL vertaling), de twee originele paspoorten van E. (...) en K. (...), originele medische documenten van uw echtgenoot van in België, een originele oproepingsbrief van uw echtgenoot, originele medische documenten en twee foto's van uw zoon K. (...) in verband met zijn duim, een origineel medisch document van uw zoon K. (...) in verband met het nemen van pillen, drie foto's van letsels van uw zoon M. (...), vier foto's van letsels van uzelf, een foto van jullie poort, twee foto's van uw hond, een kopie van artikels in verband met vervolging van sociaal democraten, een origineel document van de advocaat van uw oudste zoon, een origineel uittreksel van uw medische kaart en een origineel medisch attest (met NL vertaling).

Op 5 juli 2024 diende uw zoon M. U. (...) (O.V. (...)) een verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) blijkt immers dat u liever gehoord werd door twee vrouwen omdat u bepaalde zaken niet graag vertelt in het bijzijn van een man. (zie Vragenlijst DVZ, rubriek 3.6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een vrouwelijke ambtenaar in bijzijn van een vrouwelijke tolk. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vertrokken bent uit Kirgizië omdat u en uw kinderen problemen hadden omwille van uw mans vroegere problemen met D. D. (...) (Vragenlijst DVZ, rubriek 3.5; notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 9) Na grondig onderzoek van uw asielrelaas dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming volgens de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken en dit omwille van onderstaande redenen.

Er moet op gewezen worden dat u uw problemen volledig baseert op de problemen die uw man reeds heeft aangehaald in zijn twee asielaanvragen. Zijn eerste asielaanvraag van 24 maart 2022 werd op 23 juni 2022 afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Zo waren zijn verklaringen over zijn problemen met D. D. (...) erg vaag en inconsistent en lag zijn gedrag niet in lijn met de

door hem voorgehouden vrees. Uw man haalde ook aan dat er omwille van zijn eigen problemen tegen jullie zoon I. (...) een strafzaak was gefabriceerd. Dit werd evenmin geloofwaardig bevonden. De beoordeling door het CGVS van uw partners asielaanvraag werd op 12 oktober 2022 gevolgd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) (arrest nr. 278639). Uw partners tweede asielaanvraag, van 26 juli 2024, werd op 27 november 2024 niet-ontvankelijk verklaard omdat hij zich uitsluitend baseerde op de problemen die hij reeds had aangehaald en die niet geloofwaardig werden geacht. (zie blauwe map voor asielaanvragen partner) Aangezien uw eigen asielrelaas volledig gelinkt is aan de problemen van uw echtgenoot, kan niet anders besloten worden dan dat uw verklaringen, net als die van uw partner, niet aannemelijk zijn.

Dit wordt verder geïllustreerd door het feit dat u uw asielaanvraag laattijdig hebt ingediend. U kwam in België aan op 30 december 2022 en wachtte tot 5 juli 2024 om u te wenden tot de bevoegde asielinstanties. Wanneer u door de protection officer gevraagd werd waarom u in België anderhalf jaar wachtte vooraleer u een asielaanvraag indiende, verklaarde u dat u op aanraden van jullie advocaat een procedure voor gezinshereniging was opgestart met de Duitse partner van uw zus die in België woont. Nadat deze procedure een negatief resultaat opleverde, raadde uw advocaat aan om asiel aan te vragen. (npo p. 8) Er moet echter op worden gewezen dat niets u belette om tijdens de gezinsherenigingprocedure ook een asielaanvraag in te dienen. Uw man had op het moment van uw aankomst in België al een volledige asielprocedure doorlopen en was dus goed op de hoogte van de mogelijkheid om ook voor u asiel aan te vragen. Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij meteen na aankomst in een veilig land op zoek gaat naar internationale bescherming, en ernstige inspanning onderneemt om deze te bekomen. Uit uw handelwijze blijkt aldus geenszins een dwingende nood aan bescherming. Uw gedrag doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw aangehaalde vrees, dan wel op zijn minst de ernst ervan.

De hierboven gedane vaststellingen versterken stuk voor stuk de beoordeling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen met de Kirgizisch autoriteiten omwille van uw partner. Bijgevolg maakt u geen nood aan internationale bescherming aannemelijk.

U verklaarde dat u op 14 oktober 2022 slachtoffer werd van een groepsverkrachting. Hoewel er niet aan wordt getwijfeld dat u in het verleden slachtoffer werd van seksueel geweld, kan er geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde context van deze gebeurtenis. U maakt niet aannemelijk dat dit feit plaatsvond op het door u genoemde tijdstip, plaats en beweerde context. U linkt de verkrachting immers aan de problemen van uw man: vier mannen kwamen naar uw huis, zeiden dat ze op zoek waren naar O. (...) en informeerden hoe u aan hem gelinkt was. Toen u zei dat u zijn vrouw was, vroegen ze u waar uw man verbleef. U antwoordde dat hij er niet was en dat jullie reeds lange tijd niet meer gesproken hadden. Vervolgens wilden ze dat u mee naar het politiekantoor kwam om een geschreven verklaring af te leggen. In plaats van naar de afdeling te rijden, namen ze u mee naar een afgelegen plaats waar u meermaals werd verkracht. (npo p. 11, 12, 13) Er moet hier wederom op worden gewezen dat de problemen van uw man niet aannemelijk zijn, waardoor het evenmin aannemelijk is dat de verkrachting daaraan gelinkt is. Het feit op zich dat u slachtoffer werd van seksueel geweld, houdt niet in dat u bij terugkeer naar Kirgizië vervolging of ernstige schade te vrezen hebt. Het gaat hier immers om een eenmalige gebeurtenis en uit uw verklaringen kan geen reden afgeleid worden waarom u in de toekomst opnieuw slachtoffer zou worden van seksueel geweld. Daarnaast kan u voor dergelijke feiten terugvallen op beschermingsmogelijkheden in Kirgizië zelf. Gezien de problemen van uw man met een overheidsfiguur niet geloofwaardig zijn, is er geen reden waarom u niet zou kunnen rekenen op bescherming van de nationale autoriteiten in geval dat nodig zou zijn.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw Kirgizische identiteitskaart, paspoort en dat van E. (...) en K. (...) bevatten louter persoonsgegevens en tonen jullie nationaliteit aan, wat niet in twijfel getrokken wordt. Uw rijbewijs en huwelijksakte (met vertaling) tonen aan dat u in Kirgizië met de auto mocht rijden en dat u getrouwd bent met O. U. (...), evenmin zaken waar twijfel over bestaat, maar die verder geen verband houden met de door u aangehaalde feiten.

De oproepingsbrief van de politie van Bishkek gericht aan uw echtgenoot vermeldt dat hij zich op 13 februari 2023 diende te melden bij A. (...) T.A., hoofdluitenant van de politie, in de hoedanigheid van getuige. Er staat niet waarover hij zou moeten getuigen en er kan niet uit afgeleid worden dat uw man gezocht wordt in Kirgizië. Bovendien blijkt er in Kirgizië een hoge mate van corruptie waardoor de bewijskracht van dergelijke documenten zeer relatief is. U legde een brief neer van de advocaat van uw oudste zoon I. (...). Uw man legde dit document in het verleden reeds neer. Er kan opgemerkt worden dat een advocaat steeds de belangen van zijn cliënt vertegenwoordigt. Deze brief vormt aldus geen objectieve bron van informatie en is bijgevolg geen bewijs voor het feit dat er een strafzaak tegen jullie zoon werd gefabriceerd. Uit deze brief blijkt bovendien niet dat jullie zoon in de problemen zou zijn gekomen omwille van uw echtgenoot.

Wat betreft de medische documenten en foto's van uw zoon K. (...) in verband met zijn duim kan het volgende worden opgemerkt: in het medisch document staat dat uw zoon K. (...) zich door onvoorzichtigheid met een sikkels in de vinger sneed en verzorgd werd. Er is geen sprake van een aanval op K. (...). U beweerde dat u in het ziekenhuis had gezegd dat uw zoon zichzelf bezeerd had opdat de politie niet betrokken zou worden. (npo p. 6) Op basis van dit document kan geenszins afgeleid worden dat uw zoon aangevallen werd door mensen die op zoek waren naar uw echtgenoot. Uit het tweede medische document van K. (...) kan afgeleid worden dat hij op vijf en zes oktober 2022 in het ziekenhuis lag nadat hij te veel medicatie had genomen. Uit dit document kan niet afgeleid worden om welke reden uw zoon dat had gedaan,

laat staan dat het document een bewijs vormt voor uw bewering dat jullie werden lastig gevallen door de mensen die op zoek waren naar uw man.

U legde vier foto's neer van letsels die u zou hebben opgelopen toen twee mannen op 15 april 2022 bij u kwamen vragen naar uw echtgenoot, en drie foto's van letsels die uw zoon zou hebben opgelopen door agressie toen hij op 27 april 2022 terugkeerde van zijn werk. Aan deze foto's kan echter geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. U toont immers niet aan dat de jongen op de foto daadwerkelijk uw zoon zou zijn of dat het om uw eigen letsels gaat, noch blijkt uit de foto's wanneer of in welke omstandigheden de slachtoffers zijn/ haar verwondingen zouden hebben opgelopen. Verder legde u een foto neer van de poort aan uw huis om aan te tonen dat het makkelijk is om bij jullie binnen te komen, en twee foto's van uw hond die verdwenen is. Deze foto's kunnen niet aantonen dat u in Kirgizië vervolging te vrezen heeft.

U legde zes nieuwsartikels neer in verband met de vervolging van sociaal democraten in Kirgizië. In de weigeringsbeslissing van uw man komt naar voren dat het CGVS geen twijfel heeft over het engagement van uw man voor de politieke partij SDPK. Louter zijn profiel volstaat echter niet tot het aantonen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade, noch voor hemzelf, noch voor u en uw gezin.

U legde twee medische documenten neer van in Kirgizië die betrekking hebben op uzelf: een uittreksel van uw medische kaart en een medisch attest (met Nederlandse vertaling). Nadat men bij u thuis was binnengevallen, werd de diagnose depressie bij u vastgesteld. U kreeg kalmeringsmiddelen en antidepressiva voorgeschreven. U werd in de zomer 2022 ook een periode opgenomen in het ziekenhuis. (npo p. 7) De vaststellingen in deze medische documenten kunnen echter geen ander licht werpen op de gedane vaststellingen in verband met uw asielrelaas. De attesten zijn immers niet in staat om een duidelijke oorzaak van uw klachten vast te stellen, laat staan dat ze met zekerheid kunnen stellen dat uw klachten het gevolg zijn van de vervolgingsfeiten zoals die door u werden voorgesteld.

U legde ten slotte een aantal medische documenten neer die uw man in België heeft ontvangen. Deze documenten tonen aan dat hij medicatie kreeg voorgeschreven en naar het Jessa Ziekenhuis is geweest. Het document van dr. L. (...) verwijst uw man door naar een neuroloog omwille van geheugenproblemen na een hersenschudding in 2010. Deze documenten hebben louter betrekking op de medische toestand van uw man en houden verder geen verband met de door u aangehaalde vrees in Kirgizië.

Geen van bovenstaande documenten kan bijgevolg een ander licht werpen op de bevindingen in uw asielrelaas.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat het verzoek om internationale bescherming van uw meerderjarige zoon M. U. (...) (O.V. (...)) nog in behandeling is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) en c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het gelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een derde en laatste middel roept verzoekende partij de schending in van artikel 3 EVRM en van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

De door verzoekende partij aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij louter melding maakt van een schending van het gelijkheidsbeginsel zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze het gelijkheidsbeginsel zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de

bestreden beslissing het gelijkheidsbeginsel zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het tweede middel onontvankelijk.

2.2.2. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in haren hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoetgekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

Verwerende partij motiveert desbetreffend als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) blijkt immers dat u liever gehoord werd door twee vrouwen omdat u bepaalde zaken niet graag vertelt in het bijzijn van een man. (zie Vragenlijst DVZ, rubriek 3.6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een vrouwelijke ambtenaar in het bijzijn van een vrouwelijke tolk. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

2.2.5. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaansluiting. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Bij terugkeer naar Kirgizië vreest verzoekende partij de belagers van haar man waarmee zij sinds het vertrek van haar man uit Kirgizië in maart 2022 problemen kent (notities CGVS, p. 9-14).

2.2.7. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze problemen omwille waarvan verzoekende partij Kirgizië zou zijn ontvlucht. Meer bepaald wijst verwerende partij er op goede gronden op dat:

(i) zij haar problemen volledig baseert op de problemen die haar man reeds heeft aangehaald in zijn twee verzoeken om internationale bescherming dewelke evenwel fundamenteel ongeloofwaardig werden

gevonden omdat haar man erg vage en inconsistente verklaringen aflegde over zijn problemen en zijn gedrag niet in lijn lag met de door hem voorgehouden vrees;

(ii) in het kader van de verzoeken van haar man tevens reeds geoordeeld werd dat geen enkel geloof kon worden gehecht aan diens bewering dat er omwille van zijn problemen een strafzaak tegen hun zoon I. zou zijn gefabriceerd;

(iii) ook de handelwijze van verzoekende partij geenszins getuigt van een dwingende nood aan internationale bescherming nu zij reeds in België aankwam op 30 december 2022 en nog tot 5 juli 2024 wachtte om zich te wenden tot de bevoegde instanties; en,

(iv) wat betreft haar verklaring dat zij op 14 oktober 2022 het slachtoffer werd van een groepsverkrachting, (a) er op zich niet aan wordt getwijfeld dat zij in het verleden slachtoffer werd van seksueel geweld, doch geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij aangehaalde context van deze gebeurtenis, *i.e.* in het kader van de problemen van haar man, en (b) het feit op zich dat zij slachtoffer werd van seksueel geweld, niet inhoudt dat zij bij terugkeer naar Kirgizië vervolging of ernstige schade te vrezen heeft nu het immers om een eenmalige gebeurtenis gaat, uit haar verklaringen geen reden kan worden afgeleid waarom zij in de toekomst opnieuw slachtoffer zou worden van seksueel geweld en zij daarnaast voor dergelijke feiten kan terugvallen op beschermingsmogelijkheden in Kirgizië daar er, gezien de problemen van haar man met een overheidsfiguur niet geloofwaardig zijn, geen reden is waarom zij niet zou kunnen rekenen op bescherming van de nationale autoriteiten in geval dat nodig zou zijn.

Verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan die voormelde vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Waar zij haar laattijdig verzoek om internationale bescherming tracht te verschonen met de uitleg dat zij louter het advies van haar advocaat volgde om een verblijfsvergunning aan te vragen via de procedure gezinshereniging en dat zij niet wist dat het mogelijk was om gelijktijdig een verzoek om internationale bescherming in te dienen, oordeelt de Raad evenwel dat deze uitleg geenszins ernstig is temeer nu haar man op het moment van haar aankomst in België al een volledige asielpprocedure had doorlopen en dus goed op de hoogte was van de mogelijkheid om ook voor haar asiel aan te vragen. In alle redelijkheid kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat hij, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke internationale bescherming, zich zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties van het land dat hij om bescherming vraagt. Zij het hierbij benadrukt dat het tot de eigen verantwoordelijkheid van de verzoeker om internationale bescherming behoort om, indien hij meent bescherming nodig te hebben, onverwijld de bevoegde asielinstanties daarvan in kennis te stellen, waardoor het argument van verzoekende partij dat zij slechts handelde op advies van haar advocaat geenszins aanvaard kan worden als afdoende verschoning voor haar laattijdig verzoek.

Verder meent zij dat onvoldoende rekening gehouden werd met haar profiel en haar traumatische ervaringen, met name de verkrachting waarvan zij het slachtoffer werd. In navolging van de commissaris-generaal, wijst de Raad er evenwel op dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij beweerde context waarin dit seksueel geweld zou hebben plaatsgevonden. Immers linkt zij zulks aan de problemen van haar man, waaraan echter geen enkel geloof kan worden gehecht. Waar zij in haar verzoekschrift dan ook verwerende partij lijkt te verwijten geen verder onderzoek te hebben gedaan naar de context waarin dit seksueel geweld plaatsvond, onderstreept de Raad dat verzoekende partij zelf weigert een duidelijk zicht te bieden op de werkelijke context waarin zij het slachtoffer werd van seksueel geweld. Verzoekende partij toont dan ook geenszins *in concreto* aan dat zij omwille van deze eenmalige gebeurtenis bij terugkeer naar Kirgizië vervolging of ernstige schade te vrezen heeft. Bovendien toont zij evenmin *in concreto* aan dat zij voor dergelijke feiten niet zou kunnen rekenen op bescherming van de nationale autoriteiten in geval dat nodig zou zijn. In het verzoekschrift wordt opgeworpen dat haar vervolgers zelf voor de lokale autoriteiten werken, doch, zoals ook opgemerkt in de bestreden beslissing, kan geen enkel geloof worden gehecht aan haar bewering dat dit seksueel geweld gelinkt is met de problemen van haar man met een overheidsfiguur.

2.2.8. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande vaststellingen. De Raad treedt de commissaris-generaal immers bij waar deze hieromtrent als volgt motiveert: “ *De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw Kirgizische identiteitskaart, paspoort en dat van E. (...) en K. (...) bevatten louter persoonsgegevens en tonen jullie nationaliteit aan, wat niet in twijfel getrokken wordt. Uw rijbewijs en huwelijksakte (met vertaling) tonen aan dat u in Kirgizië met de auto mocht*

rijden en dat u getrouwd bent met O. U. (...), evenmin zaken waar twijfel over bestaat, maar die verder geen verband houden met de door u aangehaalde feiten.

De oproepingsbrief van de politie van Bishkek gericht aan uw echtgenoot vermeldt dat hij zich op 13 februari 2023 diende te melden bij A. (...) T.A, hoofdluitenant van de politie, in de hoedanigheid van getuige. Er staat niet waarover hij zou moeten getuigen en er kan niet uit afgeleid worden dat uw man gezocht wordt in Kirgizië. Bovendien blijkt er in Kirgizië een hoge mate van corruptie waardoor de bewijskracht van dergelijke documenten zeer relatief is. U legde een brief neer van de advocaat van uw oudste zoon I. (...). Uw man legde dit document in het verleden reeds neer. Er kan opgemerkt worden dat een advocaat steeds de belangen van zijn cliënt vertegenwoordigt. Deze brief vormt aldus geen objectieve bron van informatie en is bijgevolg geen bewijs voor het feit dat er een strafzaak tegen jullie zoon werd gefabriceerd. Uit deze brief blijkt bovendien niet dat jullie zoon in de problemen zou zijn gekomen omwille van uw echtgenoot.

Wat betreft de medische documenten en foto's van uw zoon K. (...) in verband met zijn duim kan het volgende worden opgemerkt: in het medisch document staat dat uw zoon K. (...) zich door onvoorzichtigheid met een sikkels in de vinger sneed en verzorgd werd. Er is geen sprake van een aanval op K. (...). U beweerde dat u in het ziekenhuis had gezegd dat uw zoon zichzelf bezeerd had opdat de politie niet betrokken zou worden. (npo p. 6) Op basis van dit document kan geenszins afgeleid worden dat uw zoon aangevallen werd door mensen die op zoek waren naar uw echtgenoot. Uit het tweede medische document van K. (...) kan afgeleid worden dat hij op vijf en zes oktober 2022 in het ziekenhuis lag nadat hij te veel medicatie had genomen. Uit dit document kan niet afgeleid worden om welke reden uw zoon dat had gedaan, laat staan dat het document een bewijs vormt voor uw bewering dat jullie werden lastig gevallen door de mensen die op zoek waren naar uw man.

U legde vier foto's neer van letsels die u zou hebben opgelopen toen twee mannen op 15 april 2022 bij u kwamen vragen naar uw echtgenoot, en drie foto's van letsels die uw zoon zou hebben opgelopen door agressie toen hij op 27 april 2022 terugkeerde van zijn werk. Aan deze foto's kan echter geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. U toont immers niet aan dat de jongen op de foto daadwerkelijk uw zoon zou zijn of dat het om uw eigen letsels gaat, noch blijkt uit de foto's wanneer of in welke omstandigheden de slachtoffers zijn/ haar verwondingen zouden hebben opgelopen. Verder legde u een foto neer van de poort aan uw huis om aan te tonen dat het makkelijk is om bij jullie binnen te komen, en twee foto's van uw hond die verdwenen is. Deze foto's kunnen niet aantonen dat u in Kirgizië vervolging te vrezen heeft.

U legde zes nieuwsartikels neer in verband met de vervolging van sociaal democraten in Kirgizië. In de weigeringsbeslissing van uw man komt naar voren dat het CGVS geen twijfel heeft over het engagement van uw man voor de politieke partij SDPK. Louter zijn profiel volstaat echter niet tot het aantonen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade, noch voor hemzelf, noch voor u en uw gezin.

U legde twee medische documenten neer van in Kirgizië die betrekking hebben op uzelf: een uittreksel van uw medische kaart en een medisch attest (met Nederlandse vertaling). Nadat men bij u thuis was binnengevallen, werd de diagnose depressie bij u vastgesteld. U kreeg kalmeringsmiddelen en antidepressiva voorgeschreven. U werd in de zomer 2022 ook een periode opgenomen in het ziekenhuis. (npo p. 7) De vaststellingen in deze medische documenten kunnen echter geen ander licht werpen op de gedane vaststellingen in verband met uw asielaanvraag. De attesten zijn immers niet in staat om een duidelijke oorzaak van uw klachten vast te stellen, laat staan dat ze met zekerheid kunnen stellen dat uw klachten het gevolg zijn van de vervolgingsfeiten zoals die door u werden voorgesteld.

U legde ten slotte een aantal medische documenten neer die uw man in België heeft ontvangen. Deze documenten tonen aan dat hij medicatie kreeg voorgeschreven en naar het Jessa Ziekenhuis is geweest. Het document van dr. L. (...) verwijst uw man door naar een neuroloog omwille van geheugenproblemen na een hersenschudding in 2010. Deze documenten hebben louter betrekking op de medische toestand van uw man en houden verder geen verband met de door u aangehaalde vrees in Kirgizië.

Geen van bovenstaande documenten kan bijgevolg een ander licht werpen op de bevindingen in uw asielaanvraag.

Verzoekende partij betoogt dat de door haar bijgebrachte documenten wel degelijk de problemen die zij en haar gezin in Kirgizië hadden aantonen, doch zonder *in concreto* afbreuk te doen aan voormelde bevindingen op basis waarvan verwerende partij terecht besluit dat de door haar neergelegde documenten de door haar voorgehouden problemen niet kunnen staven.

Waar zij in haar verzoekschrift nog wijst op het politieke profiel van haar man en in dit verband algemene informatie citeert betreffende de situatie in Kirgizië voor politieke opposanten, wijst de Raad er evenwel op dat de loutere verwijzing naar het politieke profiel van haar man en de algemene toestand in haar land van herkomst voor politieke opposanten niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of

reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Ten slotte voegt zij als bijlage bij haar verzoekschrift nog een zelfgeschreven brief (bijlage 2), doch de Raad merkt op dat aan deze verklaring van verzoekende partij, die in wezen een loutere herhaling van haar vrees en relaas betreft, niet de minste objectieve bewijswaarde kan worden verleend. Deze brief werpt op geen enkele wijze een ander licht op de hierboven gedane bevindingen.

2.2.9. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat bij twijfel aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielrelaas in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.10. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.11. Waar verzoekende partij meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Kirgizië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

Daar waar in het verzoekschrift inzake de subsidiaire beschermingsstatus nog verwezen wordt naar de "*sliding scale*", zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie (HvJ 17 februari 2009 (GK), "*Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*", nr. C-465/07) en betoogd wordt dat er in hoofde van verzoekende partij persoonlijke omstandigheden bestaan die de toepassing van de "*sliding scale*" rechtvaardigen, benadrukt de Raad evenwel deze "*sliding scale*" betrekking heeft op persoonlijke omstandigheden dit tot gevolg hebben dat een verzoeker in vergelijking met een ander persoon een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Evenwel blijkt uit niets dat er actueel in Kirgizië sprake is van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.12. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 13 maart 2025 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.13. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend vijftientwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT